

Rozsudok Všeobecného súdu z 18. októbra 2018 – Terna/Komisia(Vec T-387/16) ⁽¹⁾

(„Finančná pomoc — Projekty spoločného záujmu v oblasti transeurópskych energetických sietí — Určenie konečnej sumy finančnej pomoci — Správa o audite identifikujúca nezrovnalosti — Neoprávnené náklady — Povinnosť odôvodnenia — Legitímna dôvera — Proporcionalita“)

(2018/C 436/49)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Terna – Rete elettrica nazionale SpA (Rím, Taliansko) (v zastúpení: A. Police, L. Di Via, F. Degni, F. Covone a D. Carria, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: O. Beynet, L. Di Paolo, A. Tokár a G. Gattinara, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba založená na článku 263 ZFEÚ o neplatnosť listov Komisie zo 6. júla 2015, 23. mája a 14. júna 2016 o niektorých nákladoch vynaložených v rámci dvoch projektov v oblasti transeurópskych energetických sietí (Projekty 209-E255/09-ENER/09/TEN-E-S 12.564583 a 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S 07.91403) v nadväznosti na finančnú pomoc, ktorú Komisia priznala žalobkyni

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Terna – Rete elettrica nazionale SpA znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Európskej komisie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 326, 5.9.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 23. októbra 2018 – McCoy/Výbor regiónov(Vec T-567/16) ⁽¹⁾

(„Verejná služba — Úradníci — Sociálne zabezpečenie — Choroba z povolania — Určenie, že choroba je chorobou z povolania — Článok 78 piaty odsek služobného poriadku — Posudková komisia — Povinnosť odôvodnenia — Zjavne nesprávne posúdenie — Zodpovednosť — Nemajetková ujma“)

(2018/C 436/50)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Robert McCoy (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: L. Levi, avocat)

Žalovaný: Výbor regiónov (v zastúpení: J. C. Cañoto Argüelles a S. Bachotet, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. Wägenbaur, avocat)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 270 ZFEÚ jednak na zrušenie rozhodnutia Výboru regiónov z 2. decembra 2014 potvrdzujúceho závery posudkovej komisie zo 7. mája 2014, ktorými zamietla žiadosť žalobcu uznať chorobu, ktorou trpí, za chorobu z povolania, a jednak na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 25 000 eur, ktorá bola údajne žalobcovi spôsobená